

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 5C/25/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5722201522
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nora Zátopková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2022:5722201522.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin v konaní pred sudkyňou JUDr. Norou Zátopkovou v spore žalobkyne: K. H., R.. XX.XX.XXXX, D. B.. Š.I. XXX/XX, XXX XX N. D., právne zastúpená: JUDr. Zuzana Tomášová, advokátka so sídlom Železničná 90/12, 017 01 Považská Bystrica, proti žalovanému: X.. S. H.T., R.. XX.XX.XXXX, D. F. X, XXX XX C., právne zastúpený: JUDr. Tomáš Zboja, advokát so sídlom Kuzmányho 4, 036 01 Martin, o zaplatenie 9 334,90 eur

rozhodol:

Súd žalobu žalobkyne v celom rozsahu zamietá.

II. Žalovaný má voči žalobkyňi právo na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100 %. O výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 12.04.2022 sa žalobkyňa domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť jej sumu 9 334,90 eur. Žalobu odôvodnila tým, že rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 10C/116/2005 zo dňa 09.09.2009 bolo rozvedené manželstvo medzi stranami sporu a rozhodnutím tunajšieho súdu č. k. 7C/53/2010 - 1289 bolo vyporiadané bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. V zmysle vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov bol žalovaný povinný zaplatiť žalobkyňi sumu 66 279,- eur, pričom rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 03.02.2017 a vykonateľnosť dňa 05.04.2017. Keďže žalovaný neuhradil túto sumu včas, bolo voči nemu vedené exekučné konanie. Žalobkyňa sa tak podanou žalobou domáhala príslušenstva, resp. úroku z omeškania, nakoľko žalovaný sa dlhodobo vyhýbal splneniu povinnosti v zmysle rozsudku sp. zn. 7C/53/2010. V konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 10C/19/2019 sa žalobkyňa domáhala zaplatenia úroku v o výške 5 % ročne, a to za obdobie od 17.04.2017 do 16.04.2019, kedy súd zaviazal žalovaného na úhradu sumy 6 627,90 eur rozsudkom č. k. 10C/19/2019 - 158 zo dňa 30.09.2021, ktorý však doposiaľ nie je právoplatný z dôvodu podaného dovolania. Súdna exekútorica vymohla sumu 1 273,95 eur a následne sumu 65 005,05 eur, a dňa 28.02.2022 bola exekúcia ukončená. Preto si žalobkyňa proti žalovanému uplatňuje sumu 9 334,40 eur titulom úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 65 005,05 eur za obdobie od 17.04.2019 do 28.02.2022.

2. Okresný súd Martin rozhodol platobným rozkazom č. k. 5C/25/2022 - 19 zo dňa 31.05.2022, ktorým žalobe vyhovel. Proti uvedenému platobnému rozkazu podal žalovaný odpor, ktorý odôvodnil tým, že v súčasnosti uplatňovaný nárok na náhradu úrokov z omeškania v tomto konaní vyplýva z rovnakého predmetu plnenia ako v predchádzajúcom konaní sp. zn. 10C/19/2019, kde žalobkyňa v žalobnom návrhu uviedla presný dátum, do ktorého majú byť úroky zaplatené, t.j. do 16.04.2019, prečo žalobkyňa nežiadala úrok z omeškania zaplatiť za obdobie od 16.04.2017 do zaplatenia ale do dátumu 16.04.2019, tj. ku dňu spísania prvotnej žaloby, keď v konečnom dôsledku aj tak opätovne podala žalobu o zaplatenie úroku z omeškania odo dňa 17.04.2019 do dňa 28.2.2022. Takéto konanie zo

strany žalobkyne považuje za konanie v rozpore s dobrými mravmi a za hrubo nehospodárne, tak vo vzťahu k súdu, ktorý de facto musí opätovne rozhodovať o nároku, o ktorom už mohlo byť rozhodnuté. Žalobkyňa dňa 12.04.2022 opätovne podala na Okresný súd Martin žalobu, ktorou sa domáha zaplatenia úrokov z omeškania z rovnakého predmetu plnenia, o ktorých už bolo súdom rozhodnuté, preto by malo byť toto konanie zastavené. Ďalej žalovaný vzniesol námietku premlčania, nakoľko povinnosť žalovaného zaplatiť sumu 66 279,- eur vyplýva z rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 7C/53/2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.02.2017 a vykonateľnosť dňa 05.04.2017. Vzhľadom na to, že premlčacia doba je trojročná právo na úhradu úrokov z omeškania sa premlčalo dňa 06.04.2020, zároveň poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu SR.

3. Žalobkyňa sa podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 16.08.2022 vyjadrila a okrem skutočností uvedených v žalobe uviedla, že sumu vymohla súdna exekútorka s omeškaním 5 rokov, pričom prvú časť úrokov z omeškania, ktorej sa domáhala v konaní sp. zn. 10C/19/2019 za obdobie od 17.04.2017 do 16.04.2018 žalovaný uhradil, avšak vzhľadom na dĺžku exekučného konania do 28.02.2022 nemala vedomosť o tom, ako dlho bude exekúcia prebiehať ako dlho nebude jej nárok splnený. Keby sa v jednom konaní domáhala úrokov z omeškania naraz v plnej výške, časť úrokom z omeškania by bola premlčaná.

4. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobkyne vyjadril podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 19.09.2022, v ktorom okrem už uvedených skutočností uviedol, keby žalobkyňa v prvotnom konaní žiadala zaplatiť úrok z omeškania nie do konkrétneho dátumu, t.j. do dňa 16.04.2019 ale do zaplatenia, úroky z omeškania by jej boli uhradené vo výške prislúchajúcej ku dňu zaplatenia istiny. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný je a aj bol v hmotnej núdzi žalobkyňa musela vedieť, že istina, z ktorej si zakladá nárok na úroky z omeškania jej nebude v najbližšom čase pripísaná na účet, a preto nie je zrejmé, prečo žalobkyňa prvotnú žalobu formulovala tak, že žiadala úroky z omeškania zaplatiť do dňa 16.04.2019 a nie až do zaplatenia istiny. Opätovne namietal premlčanie nároku s poukazom na judikatúru Najvyššieho súdu SR aj ČR, pričom uviedol, že úroky z omeškania na rozdiel od istiny z ktorej vyplývajú, neboli priznané súdnym rozhodnutím, a preto sa premlčujú v trojročnej premlčacej dobe. Napriek tomu, že úroky predstavujú príslušenstvo pohľadávky, majú s istinou spoločný osud, pokiaľ ide o premlčanie, len sčasti. Ak boli súdnym rozhodnutím prisúdené spolu s pohľadávkou aj úroky, potom sa úroky premlčujú takisto za desať rokov, avšak len pokiaľ sa stali splatnými do právoplatnosti rozhodnutia. Pokiaľ ale úroky neboli priznané súdnym rozhodnutím, alebo sa stanú splatnými až po právoplatnosti rozhodnutia súdu, premlčujú sa vždy v trojročnej premlčacej dobe. Úroky z omeškania teda boli premlčané dňa 06.04.2020. Aj keď úroky z omeškania „prirastajú“ k istine za každý deň trvania omeškania dlžníka so splnením dlhu, povinnosť platiť úroky z omeškania nevzniká podľa ustálenej judikatúry súdov vždy samostatne, nanovo za každý deň trvania omeškania, ale jednorazovo, v deň, ktorým sa dlžník ocitol v omeškaní so splnením dlhu.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 16.11.2022, ktorého sa zúčastnili žalobkyňa a jej právny zástupca a právny zástupca žalovaného. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, svoju neprítomnosť ospravedlnil jeho právny zástupca. Súd tak vykonal pojednávanie v neprítomnosti žalovaného. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní uviedol okrem iného, že nekonal v rozpore s dobrými mravmi, a k premlčaniu uplatneného nároku nedošlo. Prvá žaloba o úrok 6 627,90 eur bola podaná v čase, kedy bol žalovaný v omeškaní s výplatom a bola v čase, keď bola táto suma vzhľadom na úrokovú sadzbu vypočítaná ako suma určitá a teda vyplývala za to rozhodné obdobie. Nakoľko ani po uplynutí toho obdobia, ktoré bolo žalované, žalovaný neuhradil žalovanú sumu, vyplývajú z toho, že výkon rozhodnutia je možné v rozsudku do lehoty 10 rokov od právoplatného rozhodnutia vo veci. Taktiež vzhľadom na prebiehajúce exekučné konanie mal za to, že premlčacia doba 3 rokov neuplynula od lehoty splatnosti po započítaní troch rokov, ale bolo možné do vyplatenia, do skutočného, konečného vyplatenia, čo je predmetom žaloby, teda do 28.02.2022 opätovne žalovať určitú sumu, ktorá vyplývala z obdobia od roku 2019 do zaplatenia. Rovnako uviedol, že dokonca mohlo dôjsť k spočívaniu premlčania, pretože v tom čase bol riadne uplatnený nárok v sume 6 627,90 eur, čiže za to obdobie. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní zotrval na doterajších vyjadreniach, okrem iného sa opätovne sa vyjadril k premlčaniu uplatneného nároku. Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi pripojenými do spisu, a to rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 7C/53/2010, Exekučným príkazom zo dňa 16.04.2019, konečným vyúčtovaním exekučného konania zo dňa 28.02.2022, pripojeným spis Okresného súdu v Martine sp. zn. 10C/19/2019, Oznámením SP o výplate dôchodku žalovanému a potvrdenie o výplate dôchodcovskej dávke zistil nasledovný skutkový stav.

6. Právoplatným rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 7C/53/2010 zo dňa 28.10.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.02.2017 a vykonateľnosť dňa 05.04.2017, súd vysporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovaného ako bývalých manželov, okrem iného aj tak, že na úplné vyporiadanie BSM zaviazal žalovaného vyplatiť žalobkyňi sumu 66 279,- eur do 60 dní od právoplatnosti rozsudku. V konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 10C/19/2019 sa žalobkyňa domáhala proti žalovanému zaplata sumy 6 627,90 eur titulom 5 % úroku z omeškania ročne zo sumy 66 279,- eur za obdobie od 16.04.2017 do 16.04.2019. Okresný súd Martin rozhodol vo veci rozsudkom č. k. 10C/19/2019 - 158 zo dňa 30.09.2021, ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 6 627,90 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a žalobkyňi priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Na exekútorskom úrade S.. X.. O. K. I.A. E. bola vedená exekúcia sp. zn. Ex 1/17 vo veci oprávneného, žalobkyne proti povinnému, žalovanému o zaplata 65 005,05 eur, pričom exekučné konanie bolo ukončené, nakoľko došlo k vymoženiu istiny vo výške 66 279,- eur a trov vo výške 908,86 eur.

7. Podľa §110 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len ako Občiansky zákonník“), úroky a opakujúce sa plnenia sa premlčujú v troch rokoch; ak však ide o práva právoplatne priznané alebo písomne uznané, platí táto premlčacia doba, len pokiaľ ide o úroky a opakujúce sa plnenia, zročnosť ktorých nastala po právoplatnosti rozhodnutia alebo po uznaní.

8. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškane s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

9. Pokiaľ ide o skutočnosti uvádzané žalovaným vo svojich vyjadreniach v súvislosti s nárokom uplatneným v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 10C/19/2019 súd uvádza, že prekážka rozsúdenej veci (res iudicata) nastáva vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. S poukazom na uvedené bol súd toho názoru, že v danom prípade nejde o prekážku rozsúdenej veci, nakoľko konanie vedené pod sp. zn. 10C/19/2019 sa síce týkalo tých istých strán konania, avšak predmetom tohto konania bol nárok na zaplata sumy vo výške 6 627,90 eur, ktorá predstavovala úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 66 279,- eur za obdobie od 16.04.2017 do 16.04.2019, pričom predmetom tohto konania je suma vo výške 9 334,90 eur, ktorá predstavuje úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 66 005,05 eur, za nasledujúce obdobie od 17.04.2019 do 28.02.2022, teda do času vymoženia samotnej istiny. Vzhľadom na uvedené bol preto súd toho názoru, že v týchto konaniach nešlo o rovnaký predmet konania, nakoľko žalobkyňa sa v týchto konaniach domáhala zaplata rôznych súm, vypočítaných titulom úroku z omeškania z iných súm a za rôzne obdobia. Nakoľko Okresný súd Martin rozsudkom sp. zn. 7C/53/2010 zo dňa 28.10.2015, vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo strán konania a zaviazal žalovaného k vyplateniu sumy 66279,- eur do 60 dní od právoplatnosti rozsudku, pričom právoplatnosť rozsudku nadobudol dňa 03.02.2017 a vykonateľnosť dňa 05.04.2017, súd konštatuje, že žalovanému táto lehota na vyplata uvedenej sumy uplynula dňa 04.04.2017 a dňom 05.04.2017 sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou vyrovnávacieho podielu. Súd sa ďalej zaoberal námietkou premlčania uplatneného nároku vznesenú žalovaným v priebehu konania. V súvislosti s uvedeným súd poukazuje na ust. § 110 ods. 3 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého sa úroky premlčujú v troch rokoch, ak však ide o práva právoplatne priznané alebo písomne uznané, platí táto premlčacia doba, len pokiaľ ide o úroky a opakujúce sa plnenia, zročnosť ktorých nastala po právoplatnosti rozhodnutia alebo po uznaní. Povinnosť dlžníka platiť úroky z omeškania je jedným z právnych následkov omeškania dlžníka so splnením peňažného dlhu a spočíva v tom, že dlžník musí poskytnúť veriteľovi okrem istiny aj stanovené percento z tej časti peňažného záväzku, s ktorou je v omeškani. Povinnosť platiť úroky z omeškania však nevzniká samostatne za každý deň trvania omeškania, ale jednorazovo v deň, ktorým sa dlžník ocitol v omeškani so splnením peňažného záväzku a týmto dňom začína plynúť premlčania doba a jej uplynutím sa právo premlčí ako celok. V danom smere súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/157/2009 zo dňa 29.06.2010, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol: „Niet pochybností o tom, že úroky z omeškania majú povahu opakujúcich sa dávok, ktoré možno veriteľovi priznať súdnym rozhodnutím, aj keď sa stanú splatnými až v budúcnosti. To mimo iného znamená, že pre povinnosť dlžníka platiť úroky z omeškania sú rozhodujúce okolnosti, ktoré nastali v dobe, kedy došlo k omeškaniu so splnením dlhu (záväzku) z hlavného záväzkového právneho vzťahu. Okolnosť, či každý ďalší deň dlžník porušuje svoju povinnosť plniť riadne a včas hlavný peňažný záväzkový vzťah,

teda nie je, ako sa žalovaný mylne domnieva, pre povinnosť dlžníka platiť úroky z omeškania významná. Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že povinnosť platiť úroky z omeškania so splnením dlhu (záväzku) nevzniká samostatne (nanovo) za každý deň trvania omeškania, ale jednorazovo v deň, v ktorom sa dlžník ocitol v omeškaní so splnením tohto záväzku; týmto dňom začína u tohto práva plynúť premlčacia doba a jej uplynutím sa právo premlčí ako celok“. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd uznal námietku premlčania vznesenú žalovaným v priebehu konania za dôvodnú. Nakoľko rozhodnutím Okresného súdu Martin sp. zn. 7C/53/2010 zo dňa 28.10.2015, ktoré nadobudol právoplatnosť dňa 03.02.2017 a vykonateľnosť dňa 05.04.2017, bola v zmysle tohto rozhodnutia uložená povinnosť vyplatiť žalobkyni sumu 66 279, - eur do 60 dní od právoplatnosti rozhodnutia, pričom rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 03.02.2017, táto lehota tak ako už súd uviedol aj vyššie žalovanému uplynula dňa 04.04.2017 a dňom 05.04.2017 sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou vyrovnávacieho podielu. Potom vzhľadom na to, tak ako súd už konštatoval vyššie, že úroky z omeškania sa premlčujú uplynutím trojročnej všeobecnej premlčacej doby, ktorá začína plynúť dňom nasledujúcim po dni, v ktorom sa dlžník s istinou dostal do omeškania, má súd za to, že nakoľko bola žaloba doručená tunajšiemu súdu dňa 12.04.2022 bol uplatnený nárok podaný po uplynutí 3 rokov od prvého dňa omeškania, t.j. od 05.04.2017, a preto súd vzhľadom na vznesenú námietku premlčania žalovaným, nárok žalobkyne z tohto dôvodu zamietol. Pre úplnosť súd uvádza, že pokiaľ ide o tvrdenia žalobkyne, že v danom prípade mohlo dôjsť k spočívaniu premlčania súd uvedené skutočnosti považoval za neopodstatnené, nakoľko v tejto súvislosti mal za to, že nedošlo ku skutočnostiam uvedeným v ust. § 112 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia.

10. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

11. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

12. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý mal v konaní plný úspech, priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd, v zmysle citovaného ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.